

Posudek vedoucího bakalářské práce

Petra Bolková

Marie Kokešová Šechtlová, ženský element ve čtyřech generacích fotografického ateliéru Šechtla a Voseček v Táboře

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Studentka Petra Bolková ve své bakalářské práci přehledně zpracovala život a působení významné fotografky 60. až 80. let 20. století, Marie Šechtlové. Autorka přitom svůj text rozprostřela přesně tak, jak napovídá název práce: První dvě úvodní části jsou věnovány zakladatelským generacím rodiny Šechtlových v rámci provozu fotografického podniku. Třetí, nejdelší část je zaměřena na osudy a dílo Marie Šechtlové. Poslední oddíl práce nakonec porovnává dílo Šechtlové se čtyřmi dalšími významnými fotografkami její generace.

Poměrně úzké zaměření tématu předkládané bakalářské práce se záslužným způsobem zařazuje do současného trendu odborné rehabilitace žen-umělkyní a uznávání jejich samostatného a mnohdy iniciačního díla v různých oborech moderního i poválečného umění. Dalším chvályhodným aspektem této práce je již samotné zaměření na obor fotografie, který stále bohužel stojí poněkud stranou českých dějin umění, přičemž dějiny fotografie jsou zde nejčastěji zpracovávány samotnými fotografy. Z práce Petry Bolkové vyplývá potěšující zjištění, že autorka se zaměřila nejen na čistě vizuální stránku tvorby ateliéru Šechtlových, ale zjevně pronikla i do technické úrovně fotografického procesu. Domnívám se dále, že autorka práce si vhodně zvolila rovněž období svého tématu, neboť to sice mírně zasahuje do současnosti, ale přesto poskytuje dostatečný odstup pro jeho zhodnocení ze skutku umělecko-historického hlediska. Autorka tak vhodně přispívá k nutnému, ale přesto se stále ještě velmi pomalu rodícímu zhodnocení umělecké produkce období komunistického režimu a života umělců v něm. Pozoruhodné, strážlivé a věcné je srovnání s dílem některých významných českých fotografek, částečně obecně málo známých.

Text práce je vystavěn zcela logickým a přehledným způsobem, přičemž bych chtěl vyzdvihnout jeho vysokou jazykovou kulturu, u mnoha autorčiných vrstevnic ne zcela běžnou. Je možná trochu škoda, že autorka více nepracovala přímo s rodinným či ateliérovým archivem Šechtlových, protože by se tak snad vyhnula někdy příliš častým a obsáhlým citacím z literatury a měla by možnost více rozvinout vlastní pohled na probíranou problematiku. Bolková přesto pracovala s materiály archivní povahy na internetu, a měla tak dobrou příležitost využít také digitalizované fotografie. Snad z pochopitelných finančních důvodů je obrazová příloha poněkud skromná, což možná trochu škoda.

I přes některé vznesené drobné výtky se jedná o velmi kvalitní a přinejmenším svým tématem přínosnou kvalifikační práci.

Z výše řečeného je zřejmé, že bakalářskou práci Petry Bolkové navrhuji klasifikovat známkou **výborně** a samozřejmě ji **doporučuji** k obhajobě.

Dne 18. června 2012

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.